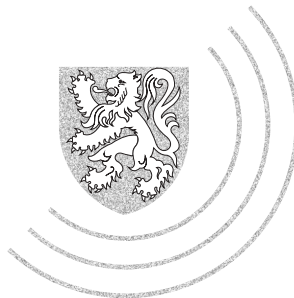

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

14 januari 2003

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Joris Van Hauthem –

**betreffende het heroprichten van een Adviesraad voor de Franstaligen
uit de Brusselse randgemeenten, door de Franse Gemeenschapscommissie**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door mevrouw Brigitte Grouwels**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luk Van Nieuwenhuysen.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Brigitte Grouwels, de heren Walter Vandenbossche, Eric Van Rompuy ;

mevrouw Dominique Guns, de heren André Moreau, Stefaan Platteau, Francis Vermeiren ;

de heren Dominiek Lootens-Stael, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heren Marcel Logist, Leo Peeters ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

de heren Ludwig Caluwé, Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Luc Van den Brande ;

de heren Jozef Browaeys, André Denys, mevrouw Claudine De Schepper, de heer Marino Keulen ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Roland Van Goethem, Karim Van Overmeire ;

de heren Rufin Grijp, Bruno Tobback ;

mevrouw Isabel Vertriest ;

de heer Dirk De Cock.

Zie :

1292 (2001-2002)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

INHOUD

	Blz.
1. Toelichting van het voorstel van resolutie door de heer Joris Van Hauthem	7
2. Bespreking	5
3. Toelichting door minister Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	6
4. Repliek van de leden	7
5. Stemming	8

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand behandelde op haar bijeenkomst van woensdag 23 oktober 2002 het voorstel van resolutie van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Joris Van Hauthem betreffende het heroprichten van een Adviesraad voor de Franstaligen uit de Brusselse randgemeenten, door de Franse Gemeenschapscommissie. Het standpunt van de Vlaamse regering werd versprekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

1. Toelichting van het voorstel van resolutie door de heer Joris Van Hauthem

De heer Joris Van Hauthem verklaart dat het voorstel van resolutie is ingediend naar aanleiding van de heroprichting van de *‘Conseil Consultatif des francophones des communes de la périphérie bruxelloise’* door het College van de Franse Gemeenschapscommissie (Commission communautaire des francophones – COCOF).

Deze Adviesraad werd reeds een eerste maal in de loop van 1995 opgericht. Het Vlaams Blok heeft onmiddellijk bezwaar gemaakt tegen de oprichting. De Vlaamse regering heeft de vernietiging van de besluiten van het College van de Franse Gemeenschapscommissie van 30 november 1995 en 6 december 1995 tot oprichting en samenstelling van de *‘Conseil Consultatif des francophones des communes de la périphérie bruxelloise’* gevorderd voor de Raad van State. Na bijna volle zeven jaar werden de besluiten tot oprichting en samenstelling van de *‘Conseil Consultatif des francophones des communes de la périphérie bruxelloise’* ten slotte door de Raad van State vernietigd.

In commissie wordt een technische rechtzetting in de toelichting en de overwegingen van het voorstel van resolutie voorgesteld. Het besluit van het College van de COCOF werd door de Raad van State bij arrest van 10 december 2001 vernietigd (Raad van State, nr. 101.706 van 10 december 2001) in plaats van 10 januari 2002.

De heer Joris Van Hauthem stelt dat bij de kennisname van het arrest van de Raad van State van 10 december 2001, door de voorzitter van het College van de Franse Gemeenschapscommissie werd aangekondigd dat de Adviesraad opnieuw zou worden opgericht. Op 5 juli 2002 werd dan ook een besluit van 5 februari 2002 van het College van de Franse

Gemeenschapscommissie gepubliceerd, waarbij de Adviesraad opnieuw werd opgericht.

Op 29 januari 2002 werd minister Paul Van Grembergen hierover reeds ondervraagd in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand (*Hand. VI. Parl. 2001-2002*, nr. C101, 1). De minister heeft volgens de indiener dan verklaard dat als de COCOF tegen een gerechtelijke uitspraak ingaat, dit tot gevolg heeft dat ze zich buiten de rechtsstaat plaatst.

Door de heroprichting van de Adviesraad is het terug aan de Vlaamse Gemeenschap om op te treden. De indiener stelt dat er bijgevolg opnieuw een communautaire carroussel wordt opgestart, in die zin dat bepalingen of initiatieven van de COCOF of van de Franse Gemeenschap die strijdig zijn met een aantal institutionele en wettelijke bepalingen, waar Vlaamse regering en Vlaams Parlement juridische stappen tegenover zetten, nadien zonder meer door de Franstaligen worden hernomen als de definitieve gerechtelijke uitspraak hen niet zint, waardoor alles van vooraf aan wordt hernomen.

De Franstaligen en de Franstalige Brusselaars hebben nooit aanvaard dat (niet alleen, maar vooral) faciliteitengemeenten als gemeenten in Vlaanderen gelegen zijn en onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap ressorteren. Dit bewijst eens te meer dat ze zich nooit hebben neergelegd bij het territorialiteitsprincipe, waar de Vlaamse overheid zich wel aan houdt.

Een tweede illustratie van de tegenkantingen en provocatie vanwege de Franstaligen en het feit dat de Franstaligen zich niet houden aan het territorialiteitsbeginsel is het blad Carrefour. Ondanks arresten van het Arbitragehof waarbij de regels houdende de subsidies van Carrefour werden vernietigd, wordt er aan Franstalige kant geopperd om, naar aanleiding van de goedkeuring van het rapport-Nabholz de subsidies aan Carrefour terug (her)op te starten.

Wéér eens wordt de Vlaamse Gemeenschap geconfronteerd met een onwettelijk initiatief vanwege de Franstaligen, waardoor de Vlaamse regering juridische stappen onderneemt of zal ondernemen. De indiener meent dat dit onvoldoende is. Er staat volgens de spreker immers nooit een politiek antwoord tegenover de Franstalige politieke actie. Een louter juridisch antwoord volstaat niet. Immers zodra er een juridisch antwoord is (bij wijze van gerechtelijke uitspraak) herhaalt de situatie zich en wordt het bestreden besluit hernomen.

De heer Van Hauthem is van oordeel dat de Vlaamse regering zich niet meer mag en kan beperken tot het louter juridisch reageren op een duidelijke politieke ingesteldheid van de Franstaligen om de institutionele regelgeving te overtreden. De zaak moet daarom niet alleen opnieuw aanhangig gemaakt worden bij de Raad van State, waarvan de heer Van Hauthem veronderstelt dat dit al effectief gebeurd is, maar tevens moet elk overleg over de totstandkoming van een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap opgeschort worden totdat het territorialiteitsprincipe eindelijk wordt aanvaard en in de praktijk wordt uitgevoerd door de Franstaligen. Verder moeten alle verplichtingen die voortspruiten uit de taalwetgeving ook worden opgeschort.

De heer Van Hauthem stelt dat een initiatief van Vlaamse kant zich opdringt, want eens te meer gaan de Franstaligen weer een stap verder. De goedkeuring van het rapport-Nabholz heeft de Franstaligen een groot vertrouwen gegeven in hun eigen gelijk om imperialistische aanspraken te maken op voornamelijk Vlaams-Brabant en om het territorialiteitsbeginsel absoluut niet te respecteren.

In die context verwijst de heer Van Hauthem naar de stelling van de voorzitter van de Raad van de Franse Gemeenschap. Bij de opening van het parlementair jaar heeft mevrouw Françoise Schepmans, voorzitter van de Raad van de Franse Gemeenschap, gesteld te ijveren dat de raad omgedoopt zou worden tot het 'parlement francophone', dat zich zou richten tot alle Franstaligen in heel Vlaanderen en niet meer alleen tot de Franstaligen in het Waalse Gewest en in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, zoals institutioneel is vastgelegd. Er werd ook voorgesteld dat de Adviesraad beheerd zou worden door de Raad van de Franse Gemeenschap en dat de actieradius zou verruimd worden tot alle Franstaligen in heel Vlaanderen, inclusief Voeren.

De heer Van Hauthem vat samen dat er weer eens een stap verder wordt gezet in de aantasting van de institutionele bepalingen door de Franstaligen. Na de terechte vernietiging van de besluiten van de COCOF door de Raad van State, wordt, ondanks dit arrest, de Adviesraad zonder meer terug opgericht, zonder zich ook maar enigszins te storen aan de uitspraak van de Raad van State, maar integendeel gaat men zelfs nog verder door het actieterrein nog te vergroten. Het enkel ondernemen van juridische acties zal dan ook niet meer voldoen.

2. Bespreking

Mevrouw *Brigitte Grouwels* heeft de indruk dat de toestand momenteel ongunstig is. De driestheid van de Franstaligen neemt steeds grotere proporties aan, wat waarschijnlijk in de hand wordt gewerkt door het arrest-Nabholz. Het voorstel in de Raad van de Franse Gemeenschap om een parlement te zijn voor alle Franstaligen, dus ook deze woonachtig in Vlaanderen, voorspelt niets goed. Mevrouw Grouwels merkt op dat men zich daarbij dan nog moet realiseren dat mevrouw Françoise Schepmans een gematigd iemand is, niet van het FDF maar van de PRL-fractie. Dit is veelbetekend. Het is dan ook verontrustend dat ook al een gematigd iemand dergelijke uitspraken doet.

De spreker stelt dat de taalwetgeving steeds verder afkalft of dat er toch minstens pogingen daartoe ondernomen worden. Ook de situatie van de Vlamingen en van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel dreigt in het gedrang te komen. Daarmee gepaard gaand is men bezig met de afbouw van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het commissielid vraagt dan ook dat deze problematiek dringend wordt aangekaart in het Vlaams Parlement.

De spreker is van oordeel dat de tekst van het voorstel van resolutie een aantal onvolkomenheden inhoudt. In het derde punt van het voorstel van resolutie vragen de indieners om alle verplichtingen die voortspruiten uit de taalwetgeving op te schorten, terwijl integendeel blijvend geëist moet worden dat de taalwetgeving en de verplichtingen die er uit voortspruiten moeten worden nageleefd.

Verder stuit ook het tweede punt van het voorstel van resolutie op bezwaren volgens mevrouw Grouwels. Het Vlaams Parlement heeft in de op 10 juli 2002 in plenaire vergadering aangenomen met redenen omklede motie over de onderhandelingen met minister-president Hasquin van de Franse Gemeenschap inzake het faciliteitenonderwijs (*Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1272/2*) al gevraagd dat wordt geprobeerd om tot overleg met de Franse Gemeenschap te komen over de problematiek van het faciliteitenonderwijs. De spreker wijst er op dat het voorstel van resolutie over het faciliteitenonderwijs er dus integendeel op aandringt dat er overleg komt.

Het lid concludeert dat ze het voorstel van resolutie niet zal ondersteunen. Weliswaar is het commissielid van oordeel dat er, naast de juridische stappen, nood is aan een krachtig signaal om een halt toe te roepen aan dergelijke initiatieven van de Franse Gemeenschap of van de Franse Gemeen-

schapscommissie. De Franstaligen zijn gevoelig voor een duidelijk politiek signaal. Misschien kan er overeenstemming gevonden worden voor een gezamenlijk politiek signaal aan de Franse Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie. Het is trouwens essentieel dat de mandatarissen uit de Vlaamse Rand en uit de faciliteitengemeenten in het bijzonder extra ondersteund worden. Er wordt te veel aan het toeval overgelaten.

De heer *André Moreau* wijst op de constitutionele aspecten die aan dit dossier verbonden zijn. De uitbreiding van de actieradius van de Adviesraad tot alle Franstaligen in heel het land druist in tegen de institutionele bepalingen. Hij erkent dat de driestheid van de Franstaligen toeneemt. Alhoewel het lid hoopt dat dit nog steeds een minderheid van de Franstaligen betreft, stelt hij dat er duidelijk paal en perk aan deze praktijken moet gesteld worden. De institutionele bepalingen en de taalwetgeving moeten worden nageleefd. De spreker houdt een pleidooi voor het respectvol met elkaar samenleven, met wederzijds respect en begrip voor ieders cultuur. Daarom is hij een vurig verdediger van het pacificatiemodel. Er moet daarom hoe dan ook naar een oplossing gezocht worden. Hij is er trouwens ten stelligste van overtuigd dat een oplossing zal gevonden worden tot tevredenheid van alle betrokken gemeenschappen. Hij schaart zich in ieder geval achter de strijd voor de Vlaamse eigenheid in de Rand.

De heer *Dirk De Cock* stelt ook vast dat de driestheid van het Franstalig offensief kracht put uit het rapport-Nabholz. Het is een allesbehalve democratische ingesteldheid. Echter soms is niet de effectieve waarheid, maar de perceptie ervan van belang. Er is inderdaad duidelijk sprake van een offensief van de Franstaligen. De uitspraken van mevrouw *Françoise Schepmans*, voorzitter van de Raad van de Franse Gemeenschap, zijn totaal over de schreef en leggen als het ware een bom onder het Belgische pacificatiemodel. Het nemen van juridische stappen is het meest aangewezen antwoord volgens de heer *De Cock*. De spreker pleit er echter voor niet alleen de strikt juridische weg te bewandelen, maar ook een krachtig politiek signaal te geven vanuit het Vlaams Parlement als vertegenwoordiging van alle Vlamingen. Er moet duidelijk gezegd worden dat de maat vol is en dat er een einde moet worden gesteld aan deze vijandige offensieven. Vlaanderen is geen wingewest van de Franstaligen. De heer *De Cock* gelooft wel in politieke dialoog in wederzijds respect voor ieders eigenheid en gevoeligheid. Aangezien het Franstalige politieke establishment geen interesse heeft voor de Vlaamse taal en cultuur, moet er een krachtig

politiek signaal gegeven worden door de Vlaamse overheid.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* vraagt de minister over welke rechtsmiddelen de Vlaamse overheid nog beschikt, nu het oprichtingsbesluit is gepubliceerd. De minister heeft bij een eerdere vraag om uitleg geantwoord dat als alle rechtsmiddelen uitgeput zijn, politieke dwang, discussie en politiek overleg de enige mogelijke middelen zijn (*Hand. VI. Parl. 2001-2002, nr. C101, 1*). Tot op heden heeft de Vlaamse regering zich altijd beperkt tot de strikt juridische weg. Zijn er geen andere acties mogelijk of nodig, namelijk een krachtadig politiek initiatief, en waarom is er daartoe nog geen initiatief genomen?

3. Toelichting door minister Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Resolutie en rol van het Vlaams Parlement

Minister *Paul Van Grembergen* wijst er vooreerst op dat het aan het Vlaams Parlement toekomt om autonoom te oordelen over de inhoud, draagwijdte en inhoudelijke elementen van een voorstel van resolutie.

Acties van de Vlaamse regering

Minister *Van Grembergen* overloopt de verschillende actiepunten in het kader van deze problematiek.

1. De minister verklaart dat onder de huidige omstandigheden geen samenwerkingsakkoord zal worden gesloten met de Franse Gemeenschap, wat een duidelijk politiek signaal is. Samenwerkingsakkoorden met een andere gemeenschap kunnen slechts gesloten worden als die andere gemeenschap de legaliteit van het staatsbestel erkent en toepast en de federale loyaliteit respecteert. Het afsluiten van een samenwerkingsakkoord met een gemeenschap die het niet steeds al te nauw neemt met die regels, zou enkel getuigen van een al te grote naïviteit. Een samenwerkingsakkoord is enkel mogelijk mits een correcte basis en een correct gedrag en als bijgevolg de wettelijke bepalingen strikt worden nageleefd en gerespecteerd. Onder meer met Nederland en Nordrhein-Westfalen zijn er wel al akkoorden, maar voorlopig kan er dus nog geen afgesloten worden met de Franstaligen.

2. Daarnaast is de minister groot voorstander van het bewandelen van de juridische weg. De minister wijst op de noodzaak en het belang van de regels en houdt een pleidooi voor het nemen van strikt juridische acties. Op 26 juli 2002 heeft de Vlaamse regering het besluit genomen zich opnieuw tot de Raad van State te wenden. De Vlaamse regering zal een vordering indienen met het verzoek tot vernietiging van het besluit van de COCOF van 21 februari 2002. De minister erkent dat de communautaire carrousel, die terug begonnen is, moet gestopt worden.
3. Op het overleg met de federale regering, zal in elk geval deze problematiek geagendeerd worden onder de titel "toepassing en naleving van de arresten en vonnissen van de Raad van State en van het Arbitragehof door alle entiteiten van de Belgische staat".
4. Elke beslissing die genomen wordt door de faciliteitengemeenten op advies van of in verlenging van de Adviesraad voor Franstaligen zal vernietigd worden.
5. Er zal nauwkeuriger worden toegezien op de begroting van COCOF en van de Franse Gemeenschap om na te gaan op welke wijze daar middelen uitgetrokken of gebruikt worden voor de ondersteuning van de Adviesraad.

Ondersteuning van de Vlaamse mandatarissen in de Rand

De minister verklaart dat in ondersteuning van de Vlaamse mandatarissen is voorzien. Dit wordt bevestigd door VZW De Rand en de Vlaamse administratie, zowel logistiek als inhoudelijk.

Problemen met betrekking tot het bevoegdheidsdomein van andere Vlaamse ministers

Ten aanzien van een aantal problemen wordt gezocht naar een efficiënte oplossing door de terzake bevoegde Vlaamse ministers, zoals bijvoorbeeld inzake de inspectie in het faciliteitenonderwijs.

Politieke actie

Minister Paul Van Grembergen is van oordeel dat het middel van de politieke dwang alleen mogelijk is vanuit een onderhandelingspositie in het kader van de komende regeringsonderhandelingen. Deze problematiek zal dan een van de thema's zijn. Momenteel is er geen opportuniteit voor politieke dwang voorhanden. De minister verzekert dat de

Vlaamse partijen politieke dwang zullen aanwenden zodra het geëigende moment zich voordoet.

Houding in federaal parlement

De minister stelt vast dat de situatie anders wordt gevoeld in het Vlaams Parlement, dan in het federaal parlement, door de ontubbeling van het parlementair mandaat. De wisselwerking tussen beide parlementen bestaat niet meer, omdat men niet meer zetelt in beide parlementen. De Waals-Vlaamse verhoudingen en spanningen in de Vlaamse Rand kennen in het federaal parlement niet veel animo meer. De houding is er anders dan in het Vlaams Parlement, ongeacht het over dezelfde partijen gaat. Een incident in de Vlaams-Waalse verhoudingen, zoals omtrent de verhouding Nederlandstaligen-Franstaligen, het niet-naleven van vonnissen en arresten, het niet-naleven van de taalwetgeving, en van andere gelijkaardige situaties, wordt slechts als politiek zwaar ervaren, wanneer het incident zich ook manifesteert in het federaal parlement. Unanimiteit in het Vlaams Parlement heeft niet altijd voor gevolg dat er in het federaal parlement op wordt gereageerd.

4. Repliek van de leden

De heer *Joris Van Houthem* overloopt de voorstellen van de minister. Hij merkt op dat ook de vorige Vlaamse regeringen niet overgegaan zijn tot het sluiten van een samenwerkingsakkoord met de Franstaligen. Dat heeft de Franstaligen er echter niet van weerhouden om toch het territorialiteitsprincipe te schenden. Er kan inderdaad vastgesteld worden dat de juridische weg wordt genomen, maar dat heeft het perverse gevolg dat opnieuw een carrousel wordt opgestart.

De spreker concludeert dat de Vlaamse regering de gegijzelde is van de hele zaak. De opschorting van de taalwetgeving komt reeds voor in de op 10 juli 2002 in plenaire vergadering van het Vlaams Parlement aangenomen met redenen omklede motie over de onderhandelingen met minister-president Hasquin van de Franse Gemeenschap inzake het faciliteitenonderwijs, die (bijna) unaniem is aangenomen door de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement. De financiële kraan dicht draaien als er geen akkoord tot stand komt, betekent het opschorten van de verplichtingen die voortkomen uit de toepassing van de taalwetgeving. Om die reden werd deze voorwaarde in het voorstel van resolutie is overgenomen. Het verwijt dat deze voorwaarde in het voorliggende voorstel van resolutie is opgenomen, is dan ook zonder voorwerp.

Er moet niet alleen een politieke reactie van de Vlaamse regering komen, maar ook een signaal vanwege het Vlaams Parlement, al is dat symbolisch. De spreker is bereid tot tekstuele aanpassingen om zodoende te komen tot een eensgezind krachtig politiek signaal vanuit het Vlaams Parlement.

De heer *Stefaan Platteau* heeft vertrouwen in het standpunt van de minister en in zijn vastberadenheid. Ten titel van steun kondigt hij een voorstel van resolutie aan, dat door verschillende fracties wordt ondersteund.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* is bereid haar medewerking te verlenen aan een mogelijk alternatief voorstel. Ze is van oordeel dat er een signaal moet komen vanuit het Vlaams Parlement, alhoewel het best er ook vanuit het federaal parlement een reactie zou komen. Echter er is op dit ogenblik maar één Brusselse Vlaming die in het federaal parlement zetelt en op grond van de nieuwe kieswetgeving zal ook nog eens het aantal Vlamingen uit de Rand of de provincie Vlaams-Brabant in het algemeen die in het federaal parlement zetelen afnemen, terwijl het aantal Franstaligen uit Brussel en wijde omgeving zal toenemen. Wat betreft het faciliteitenonderwijs, merkt mevrouw Grouwels op dat in de motie van 10 juli 2002 wordt gevraagd de bestaande protocollen in verband met het Franstalig onderwijs op te schorten als er geen overleg mogelijk is, wat helemaal iets anders is dan de opschorting te vragen van de taalwetgeving en de verplichtingen die er uit voortspuiten. De heer *Van Houthem* betwist de argumentatie van mevrouw Grouwels en repliceert dat in de motie in verband met het faciliteitenonderwijs duidelijk wordt gesteld dat als het protocol er niet komt, de geldkranen worden toegedraaid.

De heer *André Moreau* merkt met betrekking tot het faciliteitenonderwijs op dat men op federaal niveau niet beseftte dat er zoveel Vlaams geld mee gemoeid was.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* merkt op dat het onderwijsprotocol slaat op de organisatie van de taalinspectie en pedagogische inspectie, maar dat de subsidiëring van het faciliteitenonderwijs deel uitmaakt van de taalwetgeving. Als er dus wordt gesteld dat de geldkranen zullen worden toegedraaid, gaat dat volgens de spreker dan ook over de toepassing van de taalwetgeving.

De heer *Leo Peeters* is eveneens overtuigd van het standpunt van de minister. Het is aan de minister om te oordelen op welk moment er het best kan

opgetreden worden. De spreker heeft het volste vertrouwen in de minister om zijn eigen strategie te bepalen. Hij is wel bereid om een alternatief voorstel van resolutie te steunen, als de minister van mening is dat het Vlaams Parlement daar zijn steentje toe kan bijdragen.

Minister *Paul Van Grembergen* stelt dat hij geen probleem heeft met een alternatieve resolutie. Het moet wel om een zeer zakelijke, nuchtere resolutie gaan, met de feiten zoals vastgesteld en bevestigd door de Raad van State en Arbitragehof. Eensgezindheid is ook zeer belangrijk.

5. Stemming

Ter stemming gelegd, wordt het voorstel van resolutie verworpen met 7 stemmen tegen 3.

De verslaggever,

De voorzitter,

Brigitte
GROUWELS

Luk
VAN NIEUWENHUYSEN